

**Imaginea
noului subofițer**

Cu puțin noroc, mai găsești prin unitățile militare pe *veteranii armatei*. Subofițeri de la care cei aflați la începuturile carierei au mereu câte ceva de învățat. Și chiar dacă părul cărunt, mișcărilor le mai trădează vârsta, sufletul, voința le sunt tinere. Au început profesia militară, în alt regim, cu alte reguli, principii, cu altă mentalitate. Au pus umărul în momentele dificile ale restructurării și reorganizării armatei, au fost martorii transformării organismului militar din ultimii ani. O transformare surprinsă în cuvinte puține, dar elocvente de comandantul Brigăzii 15 Mecanizate, colonelul Ioan Mancu: *Îmi face o deosebită plăcere să lucrez și să vorbesc despre*

subofițeri/maștri militari. Am participat la formarea lor. O etapă importantă a carierei mele am desfășurat-o în calitate de comandant de companie și în vechea Școală Militară de Subofițeri de Infanterie Nicolae Bălcescu. Am avut în subordine peste 160 de elevi. Atunci, se urmărea formarea unor subofițeri mai mult către latura administrativă și tehnică. Puțini dintre ei ajungeau instructori. Acum, după 20 de ani, mă mai întâlnesc cu o parte dintre ei. Unii au părăsit sistemul, alții nu. Printre ei plutonierii-adjutanți Sorin Suciu, Adi Chiriac, Constantin Cojocariu, Marian Mocanu, Constantin Manole. Anii '95-'97 au reprezentat începutul schimbării. Mentalitatea și imaginea noului subofițer a început să prindă contur. Acum este cu totul altceva. Subofițerul actual, pe care îl întâlnesc și în unitățile subordonate brigăzii, este încadrat în tiparele nord-atlantice. Am argumente în acest sens. Subofițerii Batalionului 631 Tancuri au demonstrat-o în poligonul Bogata, Turda. Constat cu mândrie că subofițerii și maștrii militari din Brigada 15 au deprinderi și principii foarte bine conturate și găsesc metodele cele mai eficiente de transmitere a cunoștințelor, de formare și perfecționare a subordonaților. Mă mândresc cu ei, mai ales când îi văd în continuare dornici să se pregătească, inclusiv la facultățile din Iași. Cât de curând se va simți această infuzie de pregătire. Aceștia sunt subofițerii pe care îi comand!

**Reprezentare
la toate nivelurile**

Am reușit să identific patru subofițeri *veterani* care mai lucrează la comandamentul Brigăzii 15 Mecanizată, dispus în Palatul Oștirii din Copou. Acum, spre finalul carierei militare, se uită la ce lasă în urmă la noii subofițeri, *copii de suflet*, care și-au luat zborul și sunt pe picioarele lor.

**VETERANII
DIN PALATUL OȘTIRII**

Experiență, instrucție, disciplină, reformă, restructurare. Sunt cuvinte pe care subofițerii români le aud de ceva timp. Fie că aparțin generațiilor tinere, fie că au douăzeci, treizeci de ani vechime în armată, ei își continuă menirea pentru care au îmbrăcat haina militară.

✎ **Plutonier-major Lucian IRIMIA**

Plutonierul-adjutant Neculai Ifrosă are 52 de ani dintre care 33 de ani în sistem. A lucrat în Constanța și la Iași. A îndeplinit funcții de mecanic-conducător, șef depozit, ajutor cu evidența, subofițer de stat major. A venit în armată pentru că era un serviciu sigur, iar salariul era convenabil. Cum era atunci? Problemele sociale, dacă nu le rezolva comandantul, te duceai la secretarul de partid. Casă, serviciu la soție, școala la copii. Erau alte relații cu societatea civilă. Era buget, era tehnică compatibilă cu provocările acelor ani. În schimb, se plătea tribut comunismului. Nu puteai să îți exprimi părerea, iar relaționarea era deficitară. Concediile de odihnă erau de cele mai multe ori întrerupte. *Acum e altfel, zic eu că din punct de vedere structural este altceva. Dar mai este mult de lucru. Drumul e bun!* Subofițerii actuali au reprezentare la toate nivelurile. Conduc instrucția, participă la luarea deciziilor, lucrează în statul major. Este altă mentalitate, altă imagine. Misiunile externe, cursurile din țară și străinătate ne-au arătat clar cum stăm în relaționarea cu alte armate. *Examenul de militar îl dai în teatrul de operații! Ce mă supără acum? Salarizarea, instrucțiunile și ordinele prea vechi, din anii '70-'80, care nu sunt abrogate. Sfaturi pentru cei tineri?! Să învețe mai mult, să se pregătească și să nu sară pașii din carieră. Experiența se acumulează prin ani de muncă.*

Nevoia de modele

Plutonierul-adjutant Ion Matei, are 47 de ani și 27 de ani vechime. A îndeplinit funcțiile de comandant grupă cercetare NBC, operator stație calcul analitic, ajutor cu evidența, șef depozit,

comandant grupă decontaminare. În trecut, erau și lucruri bune și rele. Partea socială era în mare măsură rezolvată. Însă, exista acea *imagine deformată* și din partea unor subofițeri cât și din catalogarea anora... Restricțiile politice, comunicarea deficitară cu viața civilă erau ceva normal în acele vremuri. Canalul, muncile agricole, industria și-au pus amprenta asupra pregătirii și instrucției. *Am avut un model de urmat în carieră, un maestru militar. Cred că tinerii din ziua de azi, chiar și cu multă școală, au nevoie de modele!* Actualitatea și viteza cu care se derulează evenimentele lasă urme. Subofițerii și maștrii militari continuă să își facă treaba trecând peste problemele sociale, salariu, locuință sau dotare. *Factorii administrativi și bugetul actual împiedică o mai bună pregătire pe care o dorim cu toții. Șansa de a merge într-un teatru de operații este extraordinară. Am la activ două misiuni, Bosnia și Afganistan. Examenul l-am luat cu brio. Cursurile trebuie să fie cât mai practice și să poți aplica în unitate ce ai învățat. Sunt necesare mai multe aplicații cu unitatea pentru a încheia un colectiv.* Noile funcții de consilier demonstrează nivelul la care s-a ajuns. Implicarea, de la disciplină la instrucție, a subofițerilor este necesară și foarte practică.

**Respectul
se câștigă greu**

La 50 de ani plutonierul-adjutant Radu Spiridon are deja 30 de ani vechime în armată. A îndeplinit funcțiile de mecanic-conducător, șef depozit, comandant de grupă. I-a plăcut haina militară. Exemplu i-a fost comandantul de pluton din școala militară de la Roman, anul 1974, pe atunci locotenentul Tătaru. Alte vremuri, alți oameni, mentalități diferite. *Subofițerii și-au făcut, și își vor face treaba acolo unde sunt puși. Aceștia suntem noi.* Experiența

a câștigat-o prin muncă, prin zile întregi la serviciu. Familia l-a înțeles. Acum și-ar dori să își ajute copiii mai mult. Dar... așteaptă să mai crească salariul. Pe *copiii de suflet* din unitate, îi îndrumă și îi ajută cum știe mai bine.

Pe plutonierul-adjutant Costel Sandu, l-am găsit înconjurat de noii maștri de transmisiuni. Tehnica nouă, principiile de funcționare la fel. Nu sunt secrete pentru cel care are 28 de ani

vechime. La cei 47 de ani, este mândru de ce a făcut în armată. Diplomele îi stau mărturie. A fost șef de autostație, comandant pluton transmisiuni, administrator, ajutor cu evidența, subofițer de stat major, ajutor șef centru de transmisiuni, șef centru management local. A ales cariera militară pentru ținută și respect. Atunci, instrucția și tehnica erau în concordanță cu provocările vremurilor respective. *După 1988, a început să se rușă ceva. Salariul a fost bun până prin 1996, apoi... tot am sperat.*

Astăzi, birocrăția este prea stufoasă, desele restructurări afectează moralul, criteriile de selecție ale personalului ar trebui îmbunătățite și acel buget... Multe pleacă de la el. Însă, poți să te pregătești mult mai bine, atât în mediul militar cât și civil. Poate ar trebui reînființate acele concursuri de armă, cum era *Olimpiada Transmisionistului*.

Respectul se câștigă greu, prin muncă, transpirație, instrucție și disciplină. Funcțiile de consilieri de la toate nivelurile, tandemul ofițer-subofițer încep să funcționeze. Noua generație are datoria de a duce mai departe ce am încercat noi să construim în toți acești ani grei, de transformare, a declarat plutonierul-adjutant Costel Sandu.

* * *

Ei sunt doar o parte dintre *veteranii* noștri. Au experiență, vechime și mai au de transmis multe lucruri tinerilor subofițeri și maștri militari. Chiar și atunci când vor spune *Adio arme!*, sufletul lor va fi alături de cei pe care i-au învățat și i-au dăscălit în această grea meserie. Vocația, simțul datoriei, puterea de a trece peste greutățile vieții sunt calități pe care cei ce vin din urmă sunt datori să le ducă mai departe.